

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 02/05/2025

Αριθμός απόφασης: 1265

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α3**

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 και Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312349

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.» (ΦΕΚ Α' 58).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

δ. της με αριθ. Α.1165/22.11.2022 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα: «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το διαδικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ» (ΦΕΚ 6009/Τ.Β' /25.11.2022).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / Τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 08/01/2025 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, με έδρα στο, οδός, κατά της με αριθμ. /16-12-2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού παρακρατούμενου ή αποδιδόμενου φόρου στους τόκους του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., φορολογικού έτους 2018, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., της οποίας ζητείται η επανεξέταση, καθώς και την από 16/12/2024 οικεία έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού παρακρατούμενων φόρων τόκων ομολογιακών δανείων βάσει των άρθρων 23 έως 30 ν. 5104/2024 και των Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1124/2015 και 1067/2018 του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.
6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 08/01/2025 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. /16-12-2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού παρακρατούμενου ή αποδιδόμενου φόρου στους τόκους του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., φορολογικού έτους 2018, καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας κύριος φόρος ποσού 429.867,72 ευρώ πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας/μη δήλωσης ποσού 214.933,86 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό **644.801,58 ευρώ**, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ν. 4172/2013 και του άρθρου 54 του ν. 5104/2024.

Η ως άνω πράξη εκδόθηκε συνεπεία της από 16/12/2024 έκθεσης μερικού ελέγχου προσδιορισμού παρακρατούμενων φόρων τόκων ομολογιακών δανείων βάσει των άρθρων 23 έως 30 ν. 5104/2024 και των Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1124/2015 και 1067/2018 του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., η οποία συντάχθηκε βάσει της υπ' αριθμ. /27-02-2024 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της ως άνω Υπηρεσίας. Ειδικότερα, στο πλαίσιο του διενεργηθέντος ελέγχου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. βάσει της με αριθμ. /12.01.2021 εντολής στην προσφεύγουσα για τις φορολογικές περιόδους 01/01/2016-31/12/2016 και 01/01/2017-31/12/2017, διαπιστώθηκε η μη παρακράτηση φόρου λογιστικοποιηθέντων μη απαιτητών τόκων ομολογιακών δανείων, οι οποίοι κατέστησαν ληξιπρόθεσμοι (άρα και απαιτητοί) μέσω της κεφαλαιοποίησής τους στην επόμενη φορολογική περίοδο 01/01/2018-31/12/2018. Ως εκ τούτου συντάχθηκε το από 16/02/2024 Υπηρεσιακό Σημείωμα, βάσει του οποίου εκδόθηκε η με αριθμ. /27-02-2024 εντολή του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. για τη διενέργεια μερικού επιτόπιου ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φόρων, τελών και εισφορών της φορολογικής περιόδου 01/01/2018-31/12/2018.

Σύμφωνα με την ως άνω έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού φορολογίας εισοδήματος του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., κατόπιν των ελεγκτικών επαληθεύσεων που διενεργήθηκαν, διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν προέβη σε παρακράτηση και απόδοση του φόρου των τόκων ομολογιακών δανείων της, συνολικού ύψους 2.865.784,80 ευρώ (συνολικό ποσό τόκων 3.598.444,63 ευρώ - ποσό τόκων υποβληθέντων δηλώσεων 732.659,83 ευρώ), ως είχε ιδία και αυτοτελή υποχρέωση, βάσει των διατάξεων της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 62 του ν. 4172/2013 σε συνδυασμό και με τη ΔΕΑΦ Β 1097116 ΕΞ 2016/23.6.2016 και την ΠΟΛ. 1223/8.10.2015 εγκύκλιο, κατά την ημερομηνία σύναψης του Ιδιωτικού Συμφωνητικού 30/11/2018, ημερομηνία κατά την οποία οι Πιστώτριες Τράπεζες εισέπραξαν τους ήδη ληξιπρόθεσμους και απαιτητούς τόκους, η δε καταβολή τους συντελέστηκε με τον συμψηφισμό

- κεφαλαιοποίηση των υποχρεώσεων τους και την εισφορά αυτών στην αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου της προσφεύγουσας.

Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις του ελέγχου, εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. η με αριθμ./16-12-2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού παρακρατούμενου ή αποδιδόμενου φόρου στους τόκους, φορολογικού έτους 2018.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- **Απόσβεση της κύριας φορολογικής ενοχής.** Κατά πάγια θέση της Φορολογικής Διοίκησης, αλλά και κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ), αποκλείεται η βεβαίωση μη παρακρατηθέντος φόρου εισοδήματος εις βάρος του υπόχρεου σε παρακράτηση, όταν ο κτώμενος το υποκείμενο σε παρακράτηση εισόδημα έχει ήδη υποβάλει δήλωση φόρου εισοδήματος και έχει καταβάλει τον αναλογούντα φόρο.
- **Αδυναμία παρακράτησης φόρου τόκων ελλείψει καταβολής αυτών.** Ήταν αδύνατο η εταιρεία να παρακρατήσει οιοδήποτε ποσό εκ των λογιστικοποιηθέντων τόκων των Ομολογιακών Δανείων, αφ' ης στιγμής ουδέποτε κατέβαλε αυτούς στις Τράπεζες. Εφόσον, επομένως, δεν υπήρξε πραγματική χρηματική διακίνηση από την εταιρεία στις Τράπεζες για την εξόφληση των οφειλόμενων τόκων, δε γεννήθηκε η προβλεπόμενη στα άρθρα 61 επ. του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Ν. 4172/2013, ως ισχύει) υποχρέωση της εταιρείας σε παρακράτηση φόρου και η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί και για τον λόγο αυτό.
- **Πλημμελής αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης.** Εν προκειμένω, η κρίση του φορολογικού ελέγχου καταλείπει κενά και αμφιβολίες ως προς την ορθότητά της, με αποτέλεσμα η υπό κρίση προσβαλλόμενη πράξη να στερείται σαφούς, ειδικής και επαρκούς αιτιολογίας, καθώς η αιτιολογία της περιορίζεται στην αόριστη επίκληση αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης, οι οποίες αφορούν σε διαφορετικά από την ελεγχόμενη περίπτωση πραγματικά περιστατικά, όπως η ΔΕΑΦ Β 1097116 ΕΞ 2016/23.6.2016, η οποία αφορά στην υποχρέωση παρακράτησης φόρου σε τόκους ομολογιακού δανείου, όταν αυτοί καταβάλλονται με έκδοση νέων ομολογιών, και της υπ' αριθμ. 774/2021 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών η οποία, όχι μόνο αφορά σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, αλλά και δεν έχει καταστεί αμετάκλητη, αφού εκκρεμεί η εκδίκαση της αίτησης αναίρεσης αυτής ενώπιον του ΣΤΕ.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 37, 61, 62 και 64 του ν. 4172/2013 (ΚΦΕ):

«Άρθρο 37 Τόκοι

1. Ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (*premiums*), των συμφωνιών επαναγοράς (*repos/reverse repos*) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.

.....

Άρθρο 61 Υπόχρεοι σε παρακράτηση

Κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, οι φορείς γενικής κυβέρνησης

ή κάθε φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, αλλά δραστηριοποιείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, και προβαίνει σε πληρωμές σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 62, καθώς και οι συμβολαιογράφοι για τις συναλλαγές της περίπτωσης στ' του άρθρου 62 υποχρεούνται σε παρακράτηση φόρου όπως ορίζεται στο άρθρο 64.

Άρθρο 62 Πληρωμές υποκείμενες σε παρακράτηση

1. Οι ακόλουθες πληρωμές υπόκειται σε παρακράτηση φόρου:

.....

β) τόκοι,

.....

Άρθρο 64 Συντελεστές παρακράτησης φόρου

1. Οι συντελεστές παρακράτησης φόρου είναι οι εξής:

.....

β) για τόκους δεκαπέντε τοις εκατό (15%),

.....

3. Η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση της παραγράφου 1 σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την πληρωμή, εκτός από τις αμοιβές που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό πρόσωπο τη ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

4. Σε περίπτωση που η παρακράτηση φόρου δεν εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση ο παρακρατηθείς φόρος πιστώνεται έναντι του φόρου εισοδήματος που πρέπει να βεβαιωθεί από επιχειρηματική δραστηριότητα ή του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, κατά περίπτωση.

.....

6. Οι πληρωμές τόκων δανείων που χορηγούν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι διατραπεζικών καταθέσεων απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου.

7. Ο φόρος που παρακρατείται σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους αποδίδεται το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής της υποκείμενης σε παρακράτηση πληρωμής εκτός από τους φόρους που παρακρατούνται από τους συμβολαιογράφους. Ειδικά ο φόρος που παρακρατείται από συμβολαιογράφο για την υπεραξία του άρθρου 41, αποδίδεται από τον ίδιο με τραπεζική επιταγή σε διαταγή του Ελληνικού Δημοσίου, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του συμβολαίου. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

.....»

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ. 1042/26.01.2015 με θέμα “Φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος από μερίσματα, τόκους και δικαιώματα μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του νέου Κ.Φ.Ε. (ν.4172/2013)” διευκρινίστηκαν τα εξής:

«4.

Για τα εισοδήματα από μερίσματα που αποκτούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα, ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα των αλλοδαπών νομικών προσώπων, ενεργείται παρακράτηση φόρου, με την οποία δεν επέρχεται εξάντληση της φορολογικής τους υποχρέωσης, αλλά τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται ως εισόδημα από

επιχειρηματική δραστηριότητα με βάση τις διατάξεις της παραγ. 2 του άρθρου 47 και ο παρακρατηθείς φόρος συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος εφαρμοζομένων των διατάξεων της παραγρ. 4 του άρθρου 64 του ν.4172/2013.

.....
6. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν.4172/2013, ορίζεται ότι ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών επαναγοράς (repos/ reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.

Επισημαίνεται ότι στην έννοια των τόκων εμπίπτουν κάθε είδους τόκοι, ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι τόκοι δανείων, οι τόκοι υπερημερίας λόγω συμβατικής υποχρέωσης, καθώς και οι τόκοι που επιδικάζονται με δικαστική απόφαση, ανεξάρτητα αν αυτές αφορούν την επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης. Διευκρινίζεται ότι στην έννοια των τόκων δεν περιλαμβάνονται οι τόκοι που επιβάλλονται βάσει των διατάξεων του ΚΕΔΕ και του ΚΦΔ.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 40 του ν.4172/2013 ορίζεται, ότι το εισόδημα από τόκους που αποκτάται από φυσικά πρόσωπα φορολογείται με συντελεστή 15% και με τις διατάξεις του άρθρου 61 και της περ. β' της παρ. 1 των άρθρων 62 και 64 του ν.4172/2013, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι στους τόκους που καταβάλλουν φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15%.

Η παρακράτηση φόρου ενεργείται με βάση τα οριζόμενα στην αριθ. ΠΟΛ.1011/2.1.2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την ως άνω πληρωμή, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου, είναι ημεδαπό φυσικό πρόσωπο ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα (παρ. 4 άρθρου 37 και παραγράφου 3 άρθρου 64 ν.4172/2013).

10. Επίσης, με την παράγραφο 6 του άρθρου 64 του ν.4172/2013, η οποία προστέθηκε με την περ. γ' της παρ. 6 του άρθρου 24 του ν.4223/2013, ορίζεται ότι οι πληρωμές τόκων δανείων που χορηγούν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι διατραπεζικών καταθέσεων απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στα εισοδήματα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα, ανεξάρτητα αν έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή, από τόκους δανείων που έχουν χορηγήσει στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, των τόκων διατραπεζικών καταθέσεων και των τόκων από τη χορήγηση πιστώσεων, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου. Τα αναφερόμενα πιο πάνω δεν καταλαμβάνουν το εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δάνειων (Ελληνικού Δημοσίου και εταιρικών), στα οποία ενεργείται σε κάθε περίπτωση παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15%, επιφυλασσομένων των διατάξεων της επόμενης παραγράφου.....»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με την **Ε.2022/2022**, με την οποία κοινοποιήθηκε κοινοποιήθηκε η υπ' αριθμ. 165/2021 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για το εάν οι διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 64 του ν.4172/2013 (Α' 167) καταλαμβάνουν το εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δανείων που έχουν εκδοθεί από ανώνυμες εταιρείες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν.4548/2018 (Α 104):

«Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας κοινοποιούμε την υπ' αριθμ. 165/2021 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Β' Τμήμα), που έγινε αποδεκτή από το Διοικητή της ΑΑΔΕ, σύμφωνα με την οποία το ΝΣΚ γνωμοδότησε ομόφωνα ότι η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 64 του ΚΦΕ δεν καταλαμβάνει τα εισοδήματα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δανείων που έχουν εκδοθεί από ανώνυμες εταιρείες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν.4548/2018.»

Επειδή, ως προς το χρόνο απόκτησης του εισοδήματος από τόκους, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1223/2015:

«Όσον αφορά στις συγκεκριμένες κατηγορίες εισοδήματος που παρατίθενται πιο κάτω, ο χρόνος απόκτησης του δικαιώματος είσπραξης για την εφαρμογή των διατάξεων του Κ.Φ.Ε. έχει ως ακολούθως:

.....

ii) Για το εισόδημα από τόκους ημεδαπής προέλευσης που αποκτάται τόσο από φυσικά πρόσωπα όσο και από νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες, **ο χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί. Τα ίδια εφαρμόζονται και για τους τόκους που προκύπτουν από προθεσμιακές καταθέσεις που εκτείνονται σε περισσότερα του ενός φορολογικά έτη. Για παράδειγμα, χρόνος κτήσης των τόκων προθεσμιακής κατάθεσης διάρκειας ενός έτους με έναρξη 1.10.2014 και λήξη 30.9.2015 θεωρείται η 30ή Σεπτεμβρίου 2015, ημερομηνία κατά την οποία καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί οπότε και αποκτάται το δικαίωμα είσπραξής τους.**

Όσον αφορά στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες που εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), ισχύουν οι ειδικότερες διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν.4172/2013, σύμφωνα με τις οποίες τα έσοδα που προκύπτουν κατά την αρχική αναγνώριση των χρηματοοικονομικών μέσων κατανέμονται ανάλογα με τη διάρκεια των αντίστοιχων μέσων σύμφωνα και με τα οριζόμενα από τα ΔΛΠ.

Ως προς το ζήτημα του χρόνου απόκτησης φορολογητέου εισοδήματος από τόκους από πιστωτικό ίδρυμα στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 150 του ν.4261/2014 και δεδομένου ότι, σύμφωνα με την διάταξη αυτή, μετά τη συμπλήρωση τριμήνου κατά το οποίο λογισθέντες τόκοι δανείων και λοιπών χορηγούμενων πιστώσεων παραμένουν ανείσπρακτοι, παύει η περαιτέρω λογιστικοποίηση τόκων (δηλαδή η λογιστική καταχώριση εσόδου από τόκους) και οι τόκοι αυτοί παρακολουθούνται μόνο εξωλογιστικά και λογιστικοποιούνται όταν και εφόσον εισπράττονται, το πιστωτικό ίδρυμα αποκτά φορολογητέο εισόδημα από τόκους όταν και εφόσον εισπράξει τους εν λόγω τόκους. Κατά συνέπεια, εφόσον, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν αποκτάται εισόδημα από το πιστωτικό ίδρυμα πριν από την είσπραξη των σχετικών τόκων, δεν μπορεί να γεννηθεί υποχρέωση παρακράτησης φόρου κατά τον χρόνο της τυχόν πίστωσης των τόκων αυτών, αλλά η παρακράτηση του φόρου διενεργείται από τους υπόχρεους κατά τον χρόνο καταβολής των εν λόγω τόκων.»

Επειδή όλα τα ως άνω αναφέρονται και στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Β 1097116 ΕΞ 2016/23.6.2016 έγγραφο με θέμα “Παρακράτηση φόρου σε τόκους ομολογιακού δανείου το ποσό των οποίων καταβάλλεται με την έκδοση νέων ομολογιών”, και συγκεκριμένα:

«1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 4172/2013, οι οποίες ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά, ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του

οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών επαναγοράς (repos/reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 64 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι οι πληρωμές τόκων δανείων που χορηγούν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι διατραπεζικών καταθέσεων απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου.

3. Όπως διευκρινίστηκε με την ΠΟΛ.1042/26.1.2015 εγκύκλιό μας, με την οποία δόθηκαν οδηγίες αναφορικά με τη φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος από μερίσματα, τόκους και δικαιώματα μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του νέου Κ.Φ.Ε. (ν.4172/2013), στην έννοια των τόκων εμπίπτουν κάθε είδους τόκοι, ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι τόκοι δανείων, οι τόκοι υπερημερίας λόγω συμβατικής υποχρέωσης, καθώς και οι τόκοι που επιδικάζονται με δικαστική απόφαση, ανεξάρτητα αν αυτές αφορούν την επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης.

Επίσης, με την ίδια εγκύκλιο διευκρινίστηκε, όσον αφορά στις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013, ότι στα εισοδήματα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα, ανεξάρτητα αν έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή, από τόκους δανείων που έχουν χορηγήσει στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, των τόκων διατραπεζικών καταθέσεων και των τόκων από τη χορήγηση πιστώσεων, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου. **Τα αναφερόμενα πιο πάνω δεν καταλαμβάνουν το εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δάνειων (Ελληνικού Δημοσίου και εταιρικών), στα οποία ενεργείται σε κάθε περίπτωση παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15%, επιφυλασσομένων των διατάξεων της επόμενης παραγράφου.**

4. Περαιτέρω, με τις διατάξεις των περ. β' των παρ. 1 των άρθρων 62 και 64 του ν. 4172/2013, αντίστοιχα, ορίζεται ότι οι πληρωμές τόκων υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), ενώ με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 64 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση της παραγράφου 1 σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την πληρωμή, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

5. Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της ΠΟΛ.1011/2.1.2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, με την οποία καθορίστηκε ο τρόπος υποβολής, καθώς και ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης απόδοσης του παρακρατούμενου φόρου στα εισοδήματα από μερίσματα, τόκους και δικαιώματα με βάση τις διατάξεις του άρθρου 64 του ν.4172/2013, ορίζεται ότι ως «καταβολή της υποκείμενης σε παρακράτηση πληρωμής» νοείται και η πίστωση των δικαιούχων με τα εισοδήματα, μεταξύ άλλων, της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του ν. 4172/2013.

6. Επίσης, με την ΠΟΛ.1223/8.10.2015 εγκύκλιό μας, με την οποία κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 4172/2013, διευκρινίστηκε ότι για το εισόδημα από τόκους ημεδαπής προέλευσης που αποκτάται τόσο από φυσικά πρόσωπα όσο και από νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες, χρόνος απόκτησης του δικαιώματος είσπραξης είναι ο χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί

.Επίσης, με την ίδια εγκύκλιο διευκρινίστηκε ότι ως προς το ζήτημα του χρόνου απόκτησης φορολογητέου εισοδήματος από τόκους από πιστωτικό ίδρυμα στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 150 του ν. 4261/2014 και δεδομένου ότι, σύμφωνα με την διάταξη αυτή, μετά τη συμπλήρωση τριμήνου κατά το οποίο λογισθέντες τόκοι δανείων και λοιπών

χορηγούμενων πιστώσεων παραμένουν ανείσπρακτοι, παύει η περαιτέρω λογιστικοποίηση τόκων (δηλαδή η λογιστική καταχώριση εισόδου από τόκους) και οι τόκοι αυτοί παρακολουθούνται μόνο εξωλογιστικά και λογιστικοποιούνται όταν και εφόσον εισπράττονται, το πιστωτικό ίδρυμα αποκτά φορολογητέο εισόδημα από τόκους όταν και εφόσον εισπράξει τους εν λόγω τόκους. Κατά συνέπεια, εφόσον, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν αποκτάται εισόδημα από το πιστωτικό ίδρυμα πριν από την είσπραξη των σχετικών τόκων, δεν μπορεί να γεννηθεί υποχρέωση παρακράτησης φόρου κατά τον χρόνο της τυχόν πίστωσης των τόκων αυτών, αλλά η παρακράτηση του φόρου διενεργείται από τους υπόχρεους κατά τον χρόνο καταβολής των εν λόγω τόκων.

7. Μετά από όλα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω προκύπτει ότι στην περίπτωση των τόκων ομολογιακού δανείου οι οποίοι καταβάλλονται κατά το χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμοι (άρα και απαιτητοί) μέσω κεφαλαιοποίησής τους με έκδοση νέων ομολογιών (καταβολή σε είδος), η υποχρέωση παρακράτησης γεννάται κατά τον χρόνο της κεφαλαιοποίησης.

Σε περίπτωση που κεφαλαιοποιούνται (μέσω της καταβολής σε είδος) ήδη ληξιπρόθεσμοι τόκοι με την έκδοση νέων ομολογιών, η υποχρέωση παρακράτησης υπάρχει όχι κατά το χρόνο της κεφαλαιοποίησης αλλά κατά το χρόνο που αυτοί είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμοι, οπότε και θα έπρεπε να είχαν πιστωθεί στα βιβλία της εταιρείας (σχετ. η υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1011/2.1.2014 εγκύκλιός μας).

Ο παρακρατούμενος φόρος υπολογίζεται με συντελεστή 15%, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 62 και 64 του ν. 4172/2013, επιφυλασσομένων των διατάξεων των Σ.Α.Δ.Φ. Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση που για κάποιους από τους ομολογιούχους δανειστές έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 150 του ν. 4261/2014 (π.χ. ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα), σχετικά με τη μη λογιστικοποίηση τόκων, δεν υφίσταται η πιο πάνω υποχρέωση διενέργειας παρακράτησης φόρου, για το χρονικό διάστημα μετά το αναφερόμενο στις διατάξεις αυτές τρίμηνο, εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες στις ίδιες διατάξεις προϋποθέσεις.»

Επειδή, στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α 1060755 ΕΞ 2017/24.04.2017 έγγραφο της Διεύθυνσης Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας αναφέρονται τα εξής:

«1. Με τις διατάξεις της άρθρων 62 και 64 του ν. 4172/2013, επιφυλασσομένων των διατάξεων των Σ.Α.Δ.Φ. Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση που για κάποιους από τους ομολογιούχους δανειστές έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 150 του ν. 4261/2014 (π.χ. ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα), σχετικά με τη μη λογιστικοποίηση τόκων, δεν υφίσταται η πιο πάνω υποχρέωση διενέργειας παρακράτησης φόρου, για το χρονικό διάστημα μετά το αναφερόμενο στις διατάξεις αυτές τρίμηνο, εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες στις ίδιες διατάξεις προϋποθέσεις.»

Επειδή, περαιτέρω, στην οικεία έκθεση ελέγχου αναφέρεται η με αριθμ. 774/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών: «ο υπόχρεος σε παρακράτηση φόρου έχει ιδία και αυτοτελή υποχρέωση, όπως προβεί στην παρακράτηση και την απόδοση του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο, υποβάλλοντας τη σχετική δήλωση και ότι, σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με την υποχρέωση αυτή, νομίμως επιβάλλεται σε βάρος του υπόχρεου σε παρακράτηση με πράξη της φορολογικής αρχής ο φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί, ασχέτως αν το εισόδημα, για το οποίο έπρεπε να παρακρατηθεί ο φόρος, έχει δηλωθεί από τον αποκτήσαντα αυτό και αν έχει καταβληθεί απ' αυτόν στο Δημόσιο φόρος εισοδήματος και για το ως άνω εισόδημα.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 77 του ν. 5104/2024 (ΚΦΔ):

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, ως προς τον καταλογισμό ή όχι φόρων σε περίπτωση μη παρακράτησης τους από εκείνους που έχουν τη σχετική υποχρέωση, από τη Διοίκηση έχει γίνει δεκτό ότι στην περίπτωση που εκείνος ο οποίος έχει υποχρέωση παρακράτησης φόρου δεν παρακράτησε τον οικείο φόρο, ο δικαιούχος όμως δήλωσε στη φορολογική του δήλωση το εισόδημα του και φορολογήθηκε γι' αυτό, δεν τίθεται θέμα καταλογισμού σε βάρος του υπόχρεου σε παρακράτηση για το μη παρακρατηθέντα φόρο, αλλά στην περίπτωση αυτή επιβάλλεται ο πρόσθετος φόρος (...../...../3.10.1997,...../...../Γ.Δ./3.4.2001,...../...../...../29.01.2001,...../...../30.11.2001,...../2019,/2021,/2023).

Επειδή, εν προκειμένω, συνεπεία της με αριθμ./27-02-2024 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρεία μερικός έλεγχος φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φόρων, τελών και εισφορών της φορολογικής περιόδου 01/01/2018-31/12/2018. Σύμφωνα με συνταχθείσα έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού παρακρατούμενων φόρων τόκων ομολογιακών δανείων βάσει των άρθρων 23 έως 30 ν.5104/2024 και των Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1124/2015 και 1067/2018, διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Με την απόφαση της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της 30ης Νοεμβρίου 2018 το μετοχικό κεφάλαιο της προσφεύγουσας αυξήθηκε: (α) με καταβολή μετρητών ποσού 15.000.000 ευρώ με έκδοση 1.500.000 νέων κοινών ανωνύμων μετοχών ονομαστικής αξίας και τιμής διάθεσης 10,00 ευρώ, καθώς και (β) με κεφαλαιοποίηση υποχρεώσεων συνολικού ποσού 90.472.768,88 ευρώ με έκδοση 20.003 νέων προνομιούχων ανωνύμων μετοχών χωρίς δικαίωμα ψήφου, ονομαστικής αξίας 0,50 ευρώ και τιμής διάθεσης 4.522,96 ευρώ ανά μετοχή. Η διαφορά μεταξύ ονομαστικής αξίας και τιμής διάθεσης των εν λόγω μετοχών ήχθη σε πίστωση του λογαριασμού «Διαφορά από την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο».

Κατά την αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου της προσφεύγουσας κεφαλαιοποιήθηκαν οι δανειακές της υποχρεώσεις μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και δανειακές υποχρεώσεις από ομολογιακά δάνεια της

Με το από 30/11/2018 ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ της προσφεύγουσας εταιρείας, της εταιρείας «.....» και των Πιστωτριών Τραπεζών «.....», «ΤΡΑΠΕΖΑ,» «ΤΡΑΠΕΖΑ,» και «..... ΤΗΣ,» συμφωνήθηκε, μεταξύ άλλων, η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της προσφεύγουσας εταιρείας κατά το συνολικό ποσό των 105.472.768,88 ευρώ: α) με καταβολή μετρητών κατά το ποσό των 15.000.000 ευρώ και β) μέσω κεφαλαιοποίησης ισόποσων υποχρεώσεων της εταιρείας έναντι των Πιστωτριών Τραπεζών κατά το υπόλοιπο ποσό των 90.472.768,88 ευρώ:

ΠΙΣΤΩΤΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ	ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ	ΠΟΣΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΩΝ	ΔΙΑΦΟΡΑ
.....	23.208.056 €		23.208.012,10 €	5131	43,90 €
.....	34.968.051 €		34.967.984,87 €	7731	66,14 €
.....	20.487.759 €	22,65%	20.487.720,25 €	4530	22,34 €
.....	11.809.074 €		11.809.051,66 €	2611	38,75 €

ΣΥΝΟΛΟ	90.472.940 €	100%	90.472.768,88 €	20.003	171,12 €
---------------	---------------------	-------------	------------------------	---------------	-----------------

Από την επισκόπηση του από 30/11/2018 Ιδιωτικού Συμφωνητικού, σχετικών εγγράφων των Τραπεζών και των λογιστικών αρχείων της προσφεύγουσας διαπιστώθηκε ότι στις δανειακές υποχρεώσεις της έναντι των Πιστωτριών Τραπεζών που κεφαλαιοποιήθηκαν περιλαμβάνονται τόκοι ομολογιακών δανείων συνολικού ποσού **3.598.444,63 ευρώ**, οι οποίοι αναλύονται ως εξής:

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΔΑΝΕΙΟ		
Ημερομηνία / Περίοδος λογισμού τόκων	Τόκοι	Υπόλοιπο Δανείου
01/01/2016		11.996.250,84
01/01/2016-31/12/2016	1.367.976,90	13.364.227,74
31/12/2016		13.364.227,74
01/01/2017-31/12/2017	121.546,45	13.485.774,19
31/12/2017		13.485.774,19
01/01/2018-31/12/2018	408.690,20	13.894.464,39
31/12/2018 (κεφαλαιοποίηση)		13.894.464,39
Σύνολο τόκων	1.898.213,55	
Μείον : Λοιπά έξοδα	3.749,16	
Σύνολο τόκων (1)	1.894.464,39	
ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΔΑΝΕΙΟ ΤΡΑΠΕΖΑΣ		
Ημερομηνία / Περίοδος λογισμού τόκων	Τόκοι	Υπόλοιπο Δανείου
01/01/2016		9.000.000,00
01/01/2016-31/12/2016	805.641,00	9.805.641,00
31/12/2016		9.805.641,00
01/01/2017-31/12/2017	475.554,50	10.281.195,50
31/12/2017		10.281.195,50
01/01/2018-31/12/2018	422.784,74	10.703.980,24
31/12/2018 (κεφαλαιοποίηση)		10.703.980,24
Σύνολο τόκων (2)	1.703.980,24	
Σύνολο τόκων (1) + (2)	3.598.444,63	

Ο έλεγχος, λαμβάνοντας υπόψη ότι στα πλαίσια του διενεργηθέντος από το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. ελέγχου βάσει της με αριθμ./12.01.2021 εντολής για τις φορολογικές περιόδους 01/01/2016-31/12/2016 και 01/01/2017-31/12/2017, η προσφεύγουσα, διαρκούντος του ελέγχου και πριν την κοινοποίηση προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, υπέβαλε τις δηλώσεις απόδοσης φόρου επί των λογιστικοποιηθέντων τόκων του ομολογιακού δανείου της συνολικού ποσού 732.659,83 ευρώ (αποδίδοντας φόρο 15% ποσού 109.898,98 ευρώ πλέον προστίμων και προσαυξήσεων), προσδιόρισε τους τόκους των ομολογιακών δανείων για τους οποίους υφίσταται υποχρέωση παρακράτησης φόρου 15% στο ποσό των 2.865.784,80 ευρώ (συνολικό ποσό τόκων 3.598.444,63 ευρώ μείον ποσό τόκων υποβληθεισών δηλώσεων 732.659,83 ευρώ), οι οποίοι αναλύονται ως εξής:

A. Για το δάνειο της στο ποσό των **1.161.804,56 ευρώ** (ποσό εξωλογιστικών τόκων μη λογιστικοποιηθέντων μέχρι και την 31/12/2017: **753.114,36 ευρώ**, όπως προκύπτει από τα

από 08/12/2022 και 15/10/2024 σχετικά έγγραφα της , πλέον τόκοι 01/01/2018-30/11/2018 ποσού **408.690,20 ευρώ** βάσει των λογιστικών αρχείων της προσφεύγουσας) και **Β. Για το δάνειο της Τράπεζας στο ποσό των 1.703.980,24 ευρώ** (όπως προκύπτει από τα λογιστικά αρχεία της προσφεύγουσας, οι οποίοι λογιστικοποιήθηκαν την ημερομηνία του ιδιωτικού συμφωνητικού (30/11/2018), σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα από 02/12/2022 και 16/10/2024 έγγραφα της Τράπεζας

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι από τη διάταξη του άρθρου 150 παρ. 1 του ν.4261/2014 προκύπτει ρητά ότι οι τόκοι δανείου, οι οποίοι παραμένουν ανείσπρακτοι για διάστημα μέχρι και τριών (3) μηνών, λογιστικοποιούνται μόνον εάν εισπραχθούν, ήτοι εάν καταβληθούν από τον οφειλέτη στη δανειστρια τράπεζα. Στην υπό κρίση περίπτωση, οι Τράπεζες ουδέποτε εισέπραξαν από την εταιρεία οιοδήποτε χρηματικό ποσό σε εξόφληση των τόκων των Ομολογιακών Δανείων και ως εκ τούτου δε γεννήθηκε η προβλεπόμενη στα άρθρα 61 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, ως ισχύει) υποχρέωση της εταιρείας σε παρακράτηση φόρου.

Επειδή, ο ως άνω ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας αβασίμως προβάλλεται, καθώς σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 62 παρ. 1 περ. β' του ν. 4172/2013, την ΠΟΛ.1223/2015 εγκύκλιο και το με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Β 1097116 ΕΞ 2016/ 23.6.2016 έγγραφο της Διεύθυνσης Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας, το εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους εταιρικών ομολογιακών δανείων υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15% που δεν εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση, αναφορικά με το χρόνο απόκτησης του εισοδήματος από τόκους είναι ο χρόνος κατά τον οποίο αυτοί καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί, ενώ στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 150 του ν.4261/2014 και δεδομένου ότι, σύμφωνα με την διάταξη αυτή, μετά τη συμπλήρωση τριμήνου κατά το οποίο λογισθέντες τόκοι δανείων και λοιπών χορηγούμενων πιστώσεων παραμένουν ανείσπρακτοι, παύει η περαιτέρω λογιστικοποίηση τόκων (δηλαδή η λογιστική καταχώριση εσόδου από τόκους) και οι τόκοι αυτοί παρακολουθούνται μόνο εξωλογιστικά και λογιστικοποιούνται όταν και εφόσον εισπράττονται, το πιστωτικό ίδρυμα αποκτά φορολογητέο εισόδημα από τόκους όταν και εφόσον εισπράξει τους εν λόγω τόκους. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και τα σχετικά έγγραφα των Πιστωτριών Τραπεζών, οι επίμαχοι τόκοι σε κάθε περίπτωση λογιστικοποιήθηκαν από τις τράπεζες εντός του έτους 2018 και ειδικότερα πόσο τόκων 408.690,20 ευρώ είχε ήδη λογιστικοποιηθεί από την πριν την κεφαλαιοποίηση των δανειακών υποχρεώσεων της προσφεύγουσας, ενώ τα λοιπά ποσά 753.114,36 ευρώ της και 1.703.980,24 ευρώ της Τράπεζας λογιστικοποιήθηκαν με την κεφαλαιοποίηση των δανειακών υποχρεώσεων της προσφεύγουσας (καταβολή σε είδος) με την υπογραφή του από 30/11/2018 Ιδιωτικού Συμφωνητικού. Συνεπώς ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι οι Τράπεζες ουδέποτε εισέπραξαν από αυτήν οιοδήποτε χρηματικό ποσό σε εξόφληση των τόκων των Ομολογιακών Δανείων και συνεπώς δε γεννήθηκε η προβλεπόμενη στα άρθρα 61 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος υποχρέωση της εταιρείας σε παρακράτηση φόρου απορρίπτεται ως αβάσιμος, καθώς αφενός μέρος των τόκων ως αναφέρθηκε είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί και λογιστικοποιήθηκαν ενώ για τους λοιπούς τόκους η καταβολή των επίμαχων τόκων συντελέστηκε με τον συμψηφισμό - κεφαλαιοποίηση των υποχρεώσεων της προς τις Τράπεζες και την εισφορά αυτών στην αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου της προσφεύγουσας.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι κατά πάγια θέση της Φορολογικής Διοίκησης, αλλά και κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ), αποκλείεται η βεβαίωση μη παρακρατηθέντος φόρου εισοδήματος εις βάρος του υπόχρεου σε παρακράτηση, όταν ο κτώμενος το υποκείμενο σε παρακράτηση εισόδημα έχει ήδη υποβάλει δήλωση φόρου εισοδήματος και έχει καταβάλει τον αναλογούντα φόρο. Στην προκειμένη περίπτωση, το εισόδημα από τους υπό κρίση τόκους των Ομολογιακών Δανείων περιελήφθη στην ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος των πιστωτριών Τραπεζών και φορολογήθηκε, όπως προκύπτει από τις από 15/10/2024 και 16/10/2024 επιστολές της της Ελλάδος και της Τράπεζας αντίστοιχα που απεστάλησαν στον έλεγχο.

Επειδή, βάσει των ισχυουσών διατάξεων του ν. 4172/2013, στο εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δάνειων (Ελληνικού Δημοσίου και εταιρικών) διενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15%, με την οποία δεν επέρχεται εξάντληση της φορολογικής τους υποχρέωσης, ενώ ο υπόχρεος σε παρακράτηση του φόρου έχει δική του αυτοτελή υποχρέωση να προβεί στην παρακράτηση αυτή και να αποδώσει το αντίστοιχο ποσό στο Δημόσιο υποβάλλοντας σχετική δήλωση, σύμφωνα με τις πρόσφατες και επί ισχύοντος ν.4172/2013 οδηγίες της φορολογικής διοίκησης. Περαιτέρω σε περιπτώσεις ελέγχου ορθής παρακράτησης και σχετικού καταλογισμού έχει γίνει δεκτό από την Διοίκηση ότι στην περίπτωση που εκείνος ο οποίος έχει υποχρέωση παρακράτησης φόρου δεν παρακράτησε τον οικείο φόρο, ο δικαιούχος όμως δήλωσε στη φορολογική του δήλωση το εισόδημα του και φορολογήθηκε γι' αυτό, δεν τίθεται θέμα καταλογισμού σε βάρος του υπόχρεου σε παρακράτηση για το μη παρακρατηθέντα φόρο, αλλά στην περίπτωση αυτή επιβάλλεται ο πρόσθετος φόρος. Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου για τις συμβάσεις που ειδικώς σχετίζονται με τους υπό κρίση τόκους υφίσταται πληροφόρηση ως προς την δήλωσή τους μόνο για την σύμβαση Ομολογιακού Δανείου με αριθμό της και συγκεκριμένα για το ποσό των 450.928,04 ευρώ, ενώ η προσκομισθείσα βεβαίωση από την Τράπεζα δεν αναφέρεται ούτε σε συγκεκριμένη σύμβαση αλλά ούτε γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένο ποσό τόκων. Συνεπώς βάσει των ανωτέρω για το ποσό των 450.928,04 ευρώ επιβάλλεται μόνο πρόσθετος φόρος και ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας γίνεται μερικώς δεκτός.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της από 08/01/2025 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, και την τροποποίηση της με αριθμ. /16-12-2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού παρακρατούμενου ή αποδιδόμενου φόρου στους τόκους του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., φορολογικού έτους 2018 ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης εταιρείας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΑΝΑΛΥΣΗ	ΔΗΛΩΣΗΣ (1)	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΔΕΔ (2)	ΔΙΑΦΟΡΑ (2) - (1)
Τόκοι		2.865.784,80	2.414.856,76	2.414.856,76
Φόρος		429.867,72	362.228,51	362.228,51

Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας/μη υποβολής		214.933,86	214.933,86	214.933,86
Σύνολο φόρου		644.801,58	577.162,37	577.162,37

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.